

РЕШЕНИЕ

№ 102

гр. София, 09.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 09.12.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Желева

Вяра Русева

при участието на секретаря Таня Миткова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **8698** по описа за **2022** година докладвано от съдия Красимира Желева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в ЗАНН вр. чл. 208 и сл. АПК.

Образувано е по касационна жалба от П. И. П., с постоянен адрес: [населено място], [улица] вх.В ет.1 ап.2, против Решение №1413/20.04.2022 г. по АНД №797/2022 г. на СРС НО 22-ри състав, с което е потвърден Електронен фиш Серия К № 4735380, издаден от СДВР, за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство.

В жалбата касаторът заявява, че не е доволен от така постановеното съдебно решение, поради което в законоустановения срок обжалва същото като противоречащо на закона и постановено в съществено нарушение на процесуалните правила. Моли за неговата отмяна и за постановяване на съдебен акт, с който да бъде отменен като незаконосъобразен Електронен фиш Серия К № 4735380 (ЕФ), издаден от СДВР. Сочи, че е налице разминаване относно обстоятелствата, описани в представения Протокол за използване на автоматизирано техническо средство (А.) и представения по делото към издадения ЕФ, изразяващи се в това, че в представения Протокол по делото е посочено, че А. е работило на бул. В. В. срещу И. от 10:00 до 12:00 ч., а заснетото нарушение е в 13:27 ч. на [улица]. Твърди, че това разминаване представлява нарушение на чл. 10 от Наредба № 8121з-532/12.05.2015 г.

В допълнение счита, че Ежедневната форма за отчет е без задължителни реквизити, а именно подпис на длъжностните лица. Твърди още, че на представената към

електронния фиш снимка са видими 2 броя МПС и не е ясно кое от тях е извършило нарушението.

Касаторът – редовно призван за съдебното заседание, не се явява и не се представлява.

Ответникът по касация – СДВР, редовно призван за съдебното заседание, представлява се от юрк. А.. Същата моли първоинстанционното решение да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно, а ЕФ – потвърден. Представя писмени бележки, прави възражение за прекомерност и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура - дава заключение за отхвърляне на касационната жалба като неоснователна и недоказана.

Административен съд София град, в настоящия съдебен състав, като извърши проверка на атакуваното решение и прецени допустимостта и основателността на касационната жалба с оглед наведените в нея касационни основания, приема за установено следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл.211 ал.1 АПК, от страна по делото, за която то е неблагоприятно и като такава е процесуално ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество, касационната жалба е ОСНОВАТЕЛНА.

При извършената служебна проверка в съответствие с разпоредбата на чл.218 ал.2 АПК и с оглед правомощията на касационната инстанция съгласно цитираната разпоредба, настоящият състав намира най-напред, че оспореният съдебен акт е валиден, като постановен от надлежния районен съд, съобразно правилата на родовата и местната подсъдност, в надлежен съдебен състав и в рамките на правораздавателната власт на този съд. Решението на СРС, също така, е допустимо, като постановено по подадена от надлежно легитимирано лице и в законоустановения срок жалба, срещу електронен фиш за налагане на глоба, който подлежи на съдебен контрол, т. е. не са налице процесуални пречки, изключващи допустимостта на проведеното пред този съд производство и не са налице основания за неговата ревизия в този смисъл.

Неправилни са, обаче, изводите на районния съд, че описаното нарушение е доказано и че оспореният ЕФ е издаден при правилно приложение на материалния закон, т. е. на нормата на чл.189 ал.4 ЗДвП, като по разбиране на настоящия съдебен състав, обжалваното решение се явява постановено при неправилно приложение на закона. Следва да се посочи, че съдът намира за основателен аргумента на касатора, че при използваната в случая мобилна система за видеоконтрол, е следвало да се спазят изискванията на разпоредбата на чл. 10 от Наредба № 8121з-532 12.05.2015 г. (Наредбата) за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи (АТСС) за контрол на правилата за движение по пътищата, издадена от министъра на вътрешните работи.

В чл.10 ал.1 от Наредбата е регламентирано, че за всяко използване на мобилно АТСС за контрол се попълва протокол съгласно приложението, а в ал.2 на същия текст е регламентирано, че „Протоколът по ал. 1 се попълва при всяка смяна на мястото/участъка за контрол, като при контрол във време на движение с мобилно АТСС се отбелязва началото и края на контролирания участък.“ В ал.3 на същия чл.10 от Наредбата пък е регламентирано, че „При работа с временно разположени на участък от пътя автоматизирани технически средства и системи за контрол на

скоростта протоколът се попълва за всяко място за контрол и се съпровожда със снимка на разположението на уреда.“

В конкретния случай, в изпратената в районния съд административно-наказателна преписка по издаването на обжалвания ЕФ липсва такъв протокол по чл.10 от Наредбата за използване на мобилно АТСС за контрол, на посочената дата и в посочения участък – [улица]. По преписката е представен протокол за друго време (от 10:00 до 12:00 ч.) и друго място (бул. В. В. срещу И.). Отново следва да се посочи, че в случаите на ползване на мобилно АТСС, този протокол по чл.10 ал.1 от Наредбата е задължителен, защото той е доказателство относно мястото и времето на извършване на нарушението, начало и край на контролирания участък, относно това, с какво по вид АТСС е заснето нарушението и кой номер е същото, относно посоката на движение, в която се осъществява контролът, относно въведените ограничения на скоростта в контролирания участък, относно автомобила, на който е поставено мобилното АТСС, както и относно други изисквания на Наредбата.

При това положение, е безспорно, че в случая не е спазено изискването на чл. 10 ал.1 от Наредбата, която разпоредба императивно регламентира, че за всяко използване на мобилно АТСС за контрол се попълва протокол съгласно приложението. Предвид липсата на такъв протокол по чл.10 ал.1 от Наредбата, то следва да извода, че в случая липсва доказателство, удостоверяващо по надлежен начин информация за точното местонахождение на мястото за контрол, вида на АТСС, с което е заснето нарушението, разположението на АТСС спрямо посоката на движение на контролираните МПС, наличието на съответни ограничителни пътни знаци, разстоянието от пътния знак с въведеното ограничение до АТСС в метри, начало и край на контролирания участък, както и другите изисквания на Наредбата. Така, с оглед изложеното съдът в настоящия състав намира, че се явяват незаконосъобразни и последващите действия на контролните органи, като предприети при съществени нарушения на разпоредбите, регламентиращи условията, реда и начина за използването на мобилни АТСС за контрол на правилата за движение, като изложените в тази насока оплаквания в касационната жалба, а именно – за нарушение на чл.10 от Наредбата, съдът в настоящия състав намира за основателни и доказани. Липсата на протокол по чл.10 ал.1 от Наредбата сочи на недоказаност на нарушението, поради което обжалваният съдебен акт следва да бъде отменен, като бъде отменен и обжалваният ЕФ.

Следователно се налага изводът, че обжалваният ЕФ е следвало да бъде отменен с първоинстанционното решение, а след като го е потвърдил като законосъобразно издаден, СРС е постановил едно материално незаконосъобразно решение, постановено при неправилно приложение на материалния закон, което следва да бъде отменено, като вместо него се постанови друго по съществото на спора, като процесният ЕФ следва да бъде отменен по изложените по-горе подробни съображения.

При това положение безпредметно би било обсъждането на останалите наведени с жалбата възражения, тъй като независимо дали са основателни или не, неспазеното императивно изискване на закона при установяване на нарушение с АТСС води винаги до нарушение на правото на защита на жалбоподателя и отмяна на издадения срещу него ЕФ.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл.221 ал.2 предл.І, вр. с чл.222 ал.1 АПК и чл. 63в ЗАНН, Административен съд София град

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение №1413/20.04.2022 г. по АНД №797/2022 г. на СРС НО 22-ри състав, вместо което ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ Електронен фиш Серия К № 4735380, издаден от СДВР, с който на П. И. П., с постоянен адрес: [населено място], [улица] вх.В ет.1 ап.2 на основание чл.189 ал.4 вр. с чл.182 ал.1 т.2 ЗДвП, е наложено административно наказание „глоба“, в размер на 50 (петдесет) лева, за нарушение на чл.21 ал.1 ЗДвП.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.